

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

22. Cap. Præstat dare Eleëmosynas, quàm locupletare hæredes.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

CAPVT. XXII.

*Præstat dare Eleëmofynas, quàm locupletari
heredes.*

Multi, præsertim Fratres & Sorores, inter se pactiõnem faciunt, eum qui diutissimè victurus est, bonorum omnium potituram.

Magnæ dementiæ est amplas cumulare divitias, ut hæredes ijs augeantur & locupletentur. Qui hæredes suos reddere opulentos studet, is prorsus ignorat, quos redditurus sit divites, liberosne suos, an Fratres, vel Sorores; an nepotes, vel neptes; amicos, an inimicos.

Illi, quos ditare vis, citius te emori, vel, si tibi mortuo supersint, proximè à te è vita possunt decedere; possunt item lite, vel aliâ viâ privari bonis, quorum illos tibi instituisi hæredes, atque ita in alienas ignotorum hominum manus, quibus aditum ad hæreditatem præclusisses, opes tuæ aliquandò forte deveniant, quin & forsitan devolventur ad capitales tuos hostes, qui caelestem ijs adepti sunt gloriam, dum tu, fortassis detrusus ad inferos, meritas avaritiæ tuæ poenas persolves,

At fingamus certum esse te, ingentes tuas opes devolutum iri ad Fratres & Sorores, ad neptes & nepotes; unde scies, an illi bonis multo magnoque à te labore conquistis atque asservatis, rectè usuri sint? an verò illa malè collocaturi & pessumdaturi, in æternam animæ suæ damnationem, vel atrociores ignis purgatorij cruciatus?

Fugit etiam te, utrum pro tantis acceptis beneficijs memori gratoque futuri sint animo, an immemori prorsus & ingrato.

Intolerabilis amentia, nec non summa Vanitas est, vel propter hominum obloquia, vel ex naturali propensione te magis pro consanguineis, quàm pro tuâ ipsius animâ esse sollicitum, & transcribere tua te bona ijs, à quibus neque honor, neque gloria, neque grati animi significatio, neque merces ulla, neque ulla te manent merita.

O quanto maiore pollent prudentiâ illi, qui magnam bonorum suorum temporalium partem CHRISTO erogant, à quo non dubiâ promissione sempiterna expectant bona, & præmia! quântò inquam, hi prudentiores sunt illis, qui consanguineis omnia transcribentes, ani-

mam

nam suam meritorum & satisfactorum
egenam ex hac vitâ migrare sinunt!

Injustitia magna est, inquit S. Augustinus
(a) *Ut egeat Dominus tuus, & habeat, unde*
luxurietur filius tuus.

O quantum tibi melius foret, si affirmari
de te posset, quod Valerius Maximus
olim de Gillia dixit. (b) *Quod gillias possi-*
debat, omnium quasi commune patrimonium
erat. Erat opibus excellens, sed multo etiam
animo, quam divitijs locupletior, semperque
in eroganda potius, quam in contrahenda pe-
cunia occupatus; adeo ut domus ejus, quae
quaedam munificentiae officina crederetur.

Computationes, lusus, fastus, vestium
luxus, & superba domus supellex ad pau-
periem adegere quam plurimos, Eleemo-
synarum erogatio neminem.

Paucos reperire est, qui reponunt
thesaurum suum, ubi reponendus est.
Thesaurum is bene recondit, qui indigentibus
dividit, inquit S. Encherius (c)

Si ipse pro te non sis sollicitus modo,
quis postea pro te erit sollicitus? pauculi
fortè missæ Sacrificia ad aram peragenda
curabunt consanguinei tui, iisque con-
tenti de salute animæ tuæ nec cogitabunt
ultrâ, nec laborabunt.

Nunquid

(a) *De disc. chr.* (b) *l. 4. c. 8.* (c) *de vera. sap.*

Nunquid præstat patrimonij partem
etiam maximam deesse hæredibus tuis,
quam salutis tuæ vel minimam particulam?

Multum hæredibus relinquit, qui op-
tima, præstantissimaque variarum vir-
tutum illis relinquit exempla.

CAPVT XXIII.

*Quam temerè agant, qui consanguineos
ditare student.*

Quisquis locupletare consanguineos
nititur, is & animæ & corpori non
parum nocet. etenim bonorum suorum
sibi subtrahit fructum, ut illum in alios
transferat.

Tantundem agit ac si diceret: Filij mei,
consobrini, ceterique hæredes, possem
opibus meis honorificè vivere, nec non
opiparè lautèque me tractare, possem &
egenos liberali recreare eleëmofynâ, divi-
numque promovere cultum, possem item
omnes, quas peccando commerui, pœ-
nas redimere, atque ità evadere acerbis-
simos piacularium flammarum cruciatus:
in potestate etiam meâ est coronæ, quam
in cœlis exspecto, maximum in omnem
æternitatem addere decus atque incre-
mentum; sed nihil horum meditor.

D

Vos